

هو الله - ای یار مهربان البتہ بلائی و تعرضات...

حضرت عبدالبہاء

اصلی فارسی

۱۱۸

هو الله

ای یار مهربان البتہ بلائی و تعرضات شدیده به عبدالبہاء را شنیدید کہ میدانید کہ پیش تقرّب جناب اخوی آقا میرزا بدیع الله جمیع راهها صاف و هموار شدہ بود و فی الجملہ راحت فکر و جسم حاصل گردیدہ بود حضرات را نہ از ما خبری و ما را نیز با آنان اختلاط و اثری شب و روز مشغول بہ دعا و مناجات و خدمات آستان ربّ الآیات بودیم و فی الجملہ بہ فراغت خدمت میکردیم و در حقّ جمیع دعا مینمودیم و از ہر ذکری جز ذکر حقّ بیزار بودیم و قدری فرح روحانی حاصل بود جناب اخوی الفت خواست محبت کردیم و در کمال صدق بہ خدمت او پرداختیم و بہ قدر مقدور شما شاہدید کہ قصور واقع نشد ولی گویا معاشرت و مخالطہ دائمی شبانہ روز او عبدالبہاء را مانند مقناطیس جاذب بلایا و محن و رزایا بود از آن روز تا یوم انفصال بہ جان عزیز آن یار مهربان نفسی بہ راحت جان نکشیدم و دمی فراغت نیافتم و از خدمت باز ماندم زیرا مشغول میکرد و این درد دل است کہ از برای آن دوست دیرین مینمایم کہ در این غم و غصہ شریک و سہم من باشد حتی اقتران آقا میرزا بدیع الله بہ جهت آن جناب نیز قران شدید بود تفکر فرمائید از آن روز تا بہ حال امور مشوش ابداً راحت نیافتید چہ از جهت صحت جسم و چہ از جهت امور سائرہ. از خدا خواہم کہ من بعد مبدل گردد و اسباب راحت دل و جان از ہر جهت میسر شود جمیع دوستان راتحیت ابدع ابہی ابلاغ دارید.**.** ع ع

ORIGINAL

AUDIO